

רשות ניירות ערך ISRAEL SECURITIES AUTHORITY

כ' בתמוז התשע"ח
3 ביוני 2018

לכבוד

בנק יהב לעובדי המדינה בע"מ (להלן – "הבנק")

באמצעות מערכת יעל

ודואר רשום

הנדון: דרישה לתשלום עיצום כספי לפי סעיף 38א לחוק הסדרת העיסוק בייעוץ השקעות, בשיווק השקעות ובניהול תיקי השקעות, התשנ"ה-1995 (להלן – "חוק הייעוץ")

סימוכין: מכתבינו מימים 22 באוגוסט 2017, 17 באוקטובר 2017
מכתביכם מימים 19 ספטמבר 2017, 16 בנובמבר 2017, 19 בדצמבר 2017

בהמשך למכתבינו שבסימוכין, בדבר הודעה על כוונה לדרוש מהבנק תשלום עיצום כספי, ולמכתביכם שבסימוכין, בתגובה להודעה האמורה, הרינו להודיעכם כדלקמן:

ביום 26 ביוני 2018 דנה רשות ניירות ערך (להלן – "הרשות") בעניינו של הבנק ובטענות שהועלו על ידו בעניין, במסגרת מכתביכם שבסימוכין. הרשות החליטה להטיל על הבנק עיצום כספי, תוך הפחתתו **בשיעור של 70%** (להלן – "החלטת הרשות"), וזאת מהנימוקים המפורטים בהחלטת הרשות.

לאור האמור, ובהתאם לסעיף 38א לחוק הייעוץ וסעיף 52כב לחוק ניירות ערך, התשכ"ח – 1968, הנכם נדרשים לשלם בתוך 30 יום מתאריך קבלת מכתבנו זה, עיצום כספי, בסך כולל של **120,000 ₪** זאת בהתאם למפורט בנספח א' המצ"ב להחלטת הרשות, ומהווה חלק בלתי נפרד ממנה.

עותק מהחלטת הרשות ושובר לתשלום העיצום הכספי מצ"ב למכתבנו זה.

על החלטת הרשות הנכם רשאים לעתור בעתירה מנהלית למחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב – יפו, כאמור בסעיפים 42ג ו- 42ה לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], תשמ"ד – 1984 (להלן – "חוק בתי המשפט"). אין בהגשת עתירה כאמור, כדי לעכב את מועד תשלום העיצום הכספי, זולת אם יורה בית המשפט אחרת.

רשות ניירות ערך
ISRAEL SECURITIES AUTHORITY

יודגש כי על עיצום כספי שלא ישולם במלואו במועד ייוספו הפרשי הצמדה וריבית.

ורד סלומון, עו"ד
מנהלת יחידת עיצומים כספיים
מחלקת אכיפה מנהלית

העתק: רן ריפולד, חשב, רשות ניירות ערך.

רשות ניירות ערך ISRAEL SECURITIES AUTHORITY

החלטה בדבר דרישה לתשלום עיצום כספי

חלק א' - תיאור ההפרה

ביום 22 באוגוסט 2017 ניתנה לבנק הודעה, בהתאם לסעיף 38א לחוק הסדרת העיסוק בייעוץ השקעות, בשיווק השקעות ובניהול תיקי השקעות, התשנ"ה-1995 (להלן – "החוק" או "חוק הייעוץ"), בדבר כוונת הרשות להטיל על הבנק עיצום כספי, זאת בשל הפרת הוראות חוק הייעוץ והתקנות שמכוחו, כמפורט להלן:

ההפרה ונסיבותיה:

ההפרה: הפניית לקוחות לקבלת שירותי ניהול תיקים

1. סעיף 4 להוראה לבעלי רישיון יועץ ובעלי רישיון משווק בדבר הפניית לקוחות לקבלת שירותי ניהול תיקים¹ (להלן – "ההוראה") קובע:

"מבלי לגרוע מהחובה החלה על יועץ השקעות לפי כל דין למסור מידע ללקוח, כאשר נודע ליועץ כי לקוח מעוניין להתקשר עם חברה לניהול תיקים מסויימת, לא יניא אותו מלעשות כ'".

2. ביום 16 במרץ 2017 הגיע לקוח מיועץ של סניף בנק יהב בכרמיאל (להלן – "הלקוח") שקבע להיפגש עם נציג מחברת ניהול תיקים [REDACTED] בע"מ (להלן – "[REDACTED]") לסניף הבנק. השניים קבעו להיפגש בסניף זה במטרה להעביר את הלקוח לשירותי ניהול תיקים של [REDACTED] ולקבל יפוי כוח ל [REDACTED]. יועץ ההשקעות בסניף, מר [REDACTED] (להלן – "יועץ ההשקעות" או "היועץ"), ביקש מנציג [REDACTED], שהגיע בסמוך לאחר שהלקוח הגיע לסניף, לאפשר לו לדבר ביחידות עם לקוחו ולחכות באזור ההמתנה מחוץ למשרדו. במסגרת השיחה בין הלקוח לבין יועץ ההשקעות, ניסה יועץ ההשקעות לשמר את הלקוח ולשכנעו מדוע הבנק עדיף ממנהל התיקים בכל הפרמטרים הרלוונטיים, ובכך למעשה להניאו מלעבור ל [REDACTED]. לחלק מן השיחה הצטרף גם מנהל סניף הבנק, מר [REDACTED] [REDACTED]. לכל אורך השיחה, לא התאפשר לנציג [REDACTED] להצטרף לשיחה.

באמור לעיל, הפר הבנק את סעיף 28(ב) לחוק העיסוק בייעוץ השקעות, בשווק השקעות ובניהול תיקים השקעות (סעיף 4 להוראה לבעלי רישיון יועץ ובעלי רישיון משווק בדבר הפניית לקוחות לקבלת שירותי ניהול תיקים) לפי פרט (26) לחלק א' לתוספת השנייה לחוק.

¹ הוראה לבעלי רישיון יועץ ובעלי רישיון משווק בדבר הפניית לקוחות לקבלת שירותי ניהול תיקים מיום 10 למרץ

רשות ניירות ערך

ISRAEL SECURITIES AUTHORITY

חלק ב' - טענות הבנק

בהתאם להודעה האמורה התבקש הבנק למסור לרשות את טענותיו בעניין, לרבות בהתייחס להפחתת סכום העיצום הכספי בהתאם לתקנות ניירות ערך (הפחתה של סכום עיצום כספי), התשע"א-2011 (להלן – "תקנות ההפחתה").

במכתביו מיום 19 בספטמבר 2017, 16 בנובמבר 2017 ו-19 בדצמבר 2017 (להלן – "תגובת הבנק" או "מכתבי התגובה") טען ב"כ הבנק את טענותיו לפיהן בנסיבות העניין יש לבטל או לחילופין להפחית את סכום העיצום הכספי בשיעור של 100%.

להלן עיקרי טענות הבנק:

1. את מכתב התשובה הראשון כתב ב"כ הבנק לפני שקיבל לידי את החומר עליו התבססה הרשות (שכן זה נשלח אליו רק מאוחר יותר). במכתב זה פירט ב"כ הבנק את עיקרי גרסאות המעורבים כפי שבאו לידי ביטוי בראיונות שביצעו הוא או מנהלת מחלקת ניירות ערך בבנק או במיילים (להלן – "הגרסה המאוחרת") אשר לדעתו מעידות על מצב עובדתי שונה לחלוטין מהמתואר במכתב הרשות.
2. במכתב התשובה השני שכתב ב"כ הבנק, לאחר שקיבל לידי את החומר עליו התבססה הרשות, הוא למעשה לא טוען כנגד ראיות אלה, ואף להיפך, הוא כותב "לאחר עיון במכתבכם האחרון ובחומר שצורף לו, נראה כי הראיות שגבתה הרשות בהליך זה דווקא מחזקות את עמדת מרשנו לפיה אין מקום להטיל עליו עיצום כספי כלשהו בנסיבות המקרה". היינו, ב"כ הבנק בעצם לא טוען כנגד זכרונות הדברים (למעט אמירה אחת בפסקה 3 לפיה לא ברור האם המונח "שימור" צוטט מפי היועץ או לא), אלא סבור כי העובדות אינן מבססות הפרה. למרות האמור, ואולי מעבר לנדרש, במסגרת תזכיר זה נשיב לטענות הבנק גם בפן העובדתי, ונתייחס להבדלי הגרסאות בין זכרונות הדברים לבין הגרסה המאוחרת.
3. לעמדת ב"כ הבנק, במכתבו הראשון, כאמור, הראיות שבידי הבנק מעידות על מצב עובדתי שונה לחלוטין מהמתואר במכתב הרשות.
 - א. גרסת הלקוח (השיחה של הבנק עם הלקוח התקיימה באוגוסט 2017, חמישה חודשים לאחר קרות המקרה) – הלקוח לא יזם את המעבר לניהול תיקים, אלא הקשר נוצר על ידי ██████████, במסגרת מהלך שיווק שלהם. הלקוח חש חוסר ביטחון ביחס להצעות שקיבל, ופנה אל יועץ ההשקעות כדי לברר פרטים ביחס לכך, יועץ ההשקעות שאל את הלקוח מדוע הוא מבקש לעבור לנהל את התיק באמצעות מנהל תיקים, נציג מנהל התיקים הפריע לשיחה, צעק והתנהג בגסות. התנהגות זו של מנהל התיקים הרתיעה את הלקוח והוא החליט לא להתקשר עם מנהל התיקים.
 - ב. גירסת יועץ ההשקעות (השיחה של הבנק עם יועץ ההשקעות התקיימה באוגוסט 2017, חמישה חודשים לאחר קרות המקרה) – הלקוח התייצב בסניף הבנק, ללא ליווי של נציג מחברת ניהול התיקים, ושאל מה המשמעות של עבודה עם מנהל תיקים. הוא ציין שנציג מנהל התיקים נמצא בדרכו לסניף. יועץ ההשקעות הציע ללקוח לקבל את המידע ביחידות

רשות ניירות ערך ISRAEL SECURITIES AUTHORITY

ולאחר מכן להחליט איזה מידע למסור למנהל התיקים. הלקוח הסכים לכך. בשלב זה, הגיע לבנק נציג של מנהל התיקים, נהג בגסות רוח ובאלימות תוך הרמת קול ודרש להשתתף בשיחה בין הלקוח לבין יועץ ההשקעות למרות ששניהם לא היו מעוניינים בכך. הלקוח ביקש מידע ביחס לרווחיות התיק, הרכב ההשקעות, עלויות ניהול, עמלות הפצה וכיוב'. השאלות היו כתובות על פתק שהוכן מראש. בשום שלב במהלך השיחה הלקוח לא אמר ליועץ ההשקעות שהוא החליט לעבור לחשבון מנוהל, שכן אז היועץ היה מפסיק את השיחה ומפנה את הלקוח להליך של פתיחת חשבון. הלקוח הציג ליועץ את הנתון שקיבל ממנהל התיקים ביחס לדמי הניהול ושאל אם זה סביר. היועץ ענה לו שתלוי אם זה חודשי או שנתי והציע לו לברר את העניין מול מנהל התיקים. יועץ ההשקעות שאל את הלקוח מדוע הוא מעוניין לעבור לניהול תיקים והלקוח ציין כי הובטחו לו תשואות מובטחות. יועץ ההשקעות ציין כי קשה מאוד להבטיח מראש תשואות בחשבון השקעות. בשום שלב במהלך השיחה, יועץ ההשקעות לא חיווה את דעתו בשאלת ההתקשרות עם מנהל התיקים, לטוב או לרע, והדגיש כי מדובר בהחלטה של הלקוח ושלו בלבד. כמו כן היועץ לא הציע ללקוח כל הטבה ו/או תנאי אחר כדי שלא יעבור לניהול התיקים. יועץ ההשקעות התרשם כי הלקוח נלחץ בשל עמדתו האגרסיבית של מנהל התיקים, אשר הפעיל על הלקוח טקטיקות שיווק כוחניות באופן חריג ומוגזם. בעת שהלקוח הגיע לפגישה מנהל הסניף כלל לא שהה בסניף. היועץ ראה לנגד עיניו רק את האינטרס של הלקוח ופעל על מנת לתת לו את מלוא המידע שביקש כמתחייב מהוראות הדין החלות על הבנק ועל יועץ ההשקעות בהקשר זה.

ג. לעמדת מנהל הסניף (כפי שבאה לידי ביטוי במייל שנשלח אל ב"כ הבנק בספטמבר 2017) – מנהל הסניף לא היה בסניף בעת שהלקוח נכנס לפגישה עם יועץ ההשקעות. הלקוח ביקש לדבר עם מנהל הסניף בטלפון. במהלך השיחה, ביקש הלקוח ממנהל הסניף "להוריד את מנהל התיקים מהגב שלו". מן הדברים עלה בבירור כי מנהל התיקים מפעיל על הלקוח לחץ בלתי סביר וגורם לו אי נוחות. בתשובה, הבהיר מנהל הסניף כי אין לו אפשרות להתערב וכי החלטה היא של הלקוח ושלו בלבד. עם הגעת מנהל הסניף לסניף, הלקוח היה עדיין בפגישה אצל יועץ ההשקעות. מנהל הסניף שאל את הלקוח אם הוא קיבל החלטה והלקוח השיב שעדיין לא ושהוא מבקש לשקול את כל המידע שקיבל לפני שקיבל החלטה. הלקוח לא ביקש לפתוח חשבון ניהול תיקים בשלב זה.

4. לעמדת ב"כ הבנק, ההוראה עושה אבחנה בין פעולה שתכליתה מתן מידע ללקוח, על פי בקשת הלקוח, לבין פעולה אשר תכליתה מתן מידע ללקוח על פי שיקול דעתו של מוסר המידע, מתוך מגמה כי מסירת המידע תגרום ללקוח לקבל החלטה כלשהי. אותו רציונל משמש גם על מנת לעשות אבחנה בין פעולה שהיא בגדר יעוץ השקעות על פי החוק, לבין פעולה שאינה יעוץ השקעות כאמור.

רשות ניירות ערך ISRAEL SECURITIES AUTHORITY

5. לעמדת ב"כ הבנק על מנת לבצע הפרה של ההוראה צריכים להתקיים שני תנאים מצטברים – הראשון, המידע נמסר מיוזמתו של יועץ ההשקעות ולא על פי שאלה של הלקוח. השני, יש במידע כדי להשפיע על החלטתו המהותית של הלקוח או לכוון אותו בפעולתו.
6. לעמדת ב"כ הבנק הן על פי גרסת הלקוח והן על פי גרסת היועץ:
- א. המידע שנמסר ללקוח נמסר על פי בקשתו של הלקוח ובהתאם לשאלות ספציפיות אותן בחר לשאול (לעמדת היועץ, השאלות אף היו רשומות על דף שהכין הלקוח מראש).
- ב. המידע שנמסר ללקוח נגע לתיקו הקיים בבנק בלבד. לא נערכה השוואה בין נתוני התיק לבין נתונים שקשורים לניהול תיקים, ודאי לא באופן שיש בו כדי להשפיע על החלטת הלקוח.
- ג. בעת השיחה עם היועץ, הלקוח לא ציין כי הוא קיבל החלטה להעביר את התיק שלו לטיפול מנהל התיקים.
- ד. בסופו של דבר, התנהגותו של נציג מנהל התיקים היא זו שגרמה ללקוח שלא לשכור את שירותיו, ולא מידע כזה או אחר שהוא קיבל מיועץ ההשקעות.
7. המבנה הארגוני של בנק יהב הוא כזה שבמסגרתו יועצי ההשקעות בסניפים כפופים ישירות ליחידת הייעוץ המרכזית, ואינם עוסקים בפתיחת חשבונות ללקוחות. לפיכך, לא ייתכן שהלקוח פנה אל יועץ ההשקעות במטרה לפתוח חשבון ניהול תיקים.
8. לעמדת ב"כ הבנק, הטלת עיצום כספי במקרה זה תפגע באינטרס עליו אנחנו רוצים להגן – יכולת הלקוח לקבל החלטות מושכלות, על בסיס מידע מרבי ורצון חופשי.
9. לעמדת ב"כ הבנק, לא זו בלבד שהיועץ לא הפר איסור, אלא להיפך – הוא פעל למילוי חובותיו כלפי הלקוח על פי דין:
- א. לעמדת ב"כ הבנק, גם מזכרונות הדברים עולה כי יועץ ההשקעות פעל בהתאם לחובות המוטלות עליו בדין, כאשר וידא כי הלקוח מודע למשמעות הפעולות שהוא מבקש לבצע, ומסר ללקוח מידע שהוא ביקש לקבל.
- ב. עיון קפדני בתרשומת השיחה של סגל הרשות עם הלקוח, מגלה מצב בו לקוח מבולבל נפל קורבן למהלך שיווק אגרסיבי מצדו של מנהל התיקים, שמסר לו מידע חלקי ואולי מטעה, וביקש להיעזר ביועץ ההשקעות שלו מזה שנים רבות כדי להבין את המצב לאשורו. ב"כ הבנק מפנה למספר ציטוטים מאותו זיכרון דברים, במיוחד מפסקאות שמינית ותשיעית שלו.
- ג. גם בזיכרון הדברים מיום 21.3.17 שערך סגל הרשות בעקבות שיחה עם היועץ כתוב במפורש כי לדברי היועץ הוא פתח את השיחה עם הלקוח באמירה ברורה שהלקוח רשאי להחליט בעצמו, אך אולי כדאי לו לקבל תמונה מלאה לפני כן (סעיף 6 לזיכרון הדברים). משמעות הדבר היא שהיועץ התרשם שהלקוח לא קיבל מידע שלם ומלא לצורך בחינת ההחלטה שהוא שקל, וממילא אם הופעל על הלקוח לחץ, הוא בא מכיוונו של מנהל

רשות ניירות ערך ISRAEL SECURITIES AUTHORITY

- התיקים שלא נתן ללקוח את כל התמונה המלאה ולא מסר לו נתונים בסיסיים לגבי משמעות החלטה שהוא לוחץ עליו לקבל.
- ד. סעיף 4 ל"רשימת מעשים ומחדלים המעידים על הפרת חובות אמון וזהירות" שפרסמה הרשות קובע כי בעל רישיון ייחשב כמי שהפר את חובת הנאמנות שלו ללקוח אם "לא נקט אמצעים סבירים על מנת שהלקוח יבין את השירות הניתן לו, או את העניינים הנוגעים למתן השירות, לרבות אי התאמת הסבר ללקוח, למידת ההבנה שלו, לידיעותיו ולניסיונו בתחום". חובה זו, של עובד בנק למסור ללקוח גילוי נאות ומלא, כפי שבאה לידי ביטוי בהוראה, מעוגנת גם בהוראות חוק שונות, בפסיקת בתי המשפט ובהנחיות בנק ישראל, והיא מהווה חלק בלתי נפרד מחובת האמון הכללית המוטלת על כל בנק כלפי לקוחותיו.
- ה. גם בהוראה נשוא הליך זה, כתוב במפורש כי היא כפופה לחובת היועץ למסור מידע ללקוח. הואיל וחובת הנאמנות של היועץ כלפי הלקוח קודמת לכל חובה אחרת, על יועץ ההשקעות למלאה תחילה, דהיינו – עליו למסור מידע שלם ללקוח ולוודא כי הוא מבין את אשר הוא עושה. משפעל יועץ ההשקעות כאמור, לא ניתן לראות בפעולתו הפרה של איסור אחר, אותו סיוגה הרשות בדרגה נמוכה יותר – האיסור "להניא" את הלקוח מלהתקשר עם חברה מסוימת לניהול תיקים.
- ו. במאגר המידע של האקדמיה ללשון העברית: "הניא פירושו 'מנע', 'עיקב', 'השפיע שלא לעשות את הדבר'....".
- ז. לעמדת ב"כ הבנק, הדברים מתיישבים עם כוונת הרשות בעת שהתקינה את ההוראה – הרצון למנוע מצב בו יועץ ההשקעות יפעיל על הלקוח השפעה בלתי הוגנת, תוך ניצול יחסי האמון שבינו לבין הלקוח, על מנת למנוע מהלקוח להתקשר עם גורם שיש לו תחרות עסקית עם התאגיד בו עובד היועץ.
- ח. במענה להערה של איגוד הבנקים לטיוטת ההוראה (הערה מס. 5), נכתב:
- "כאשר יועץ בבנק מתוודע לרצונו של לקוח להתקשר עם חברה ניהול תיקים כלשהי ומנסה להניאו מכך, קיים חשש של ניצול לרעה של מעמד היועץ ושל המידע בעניין התקשרותו המתכוננת של הלקוח עם חברה כאמור, המגיע ליועץ במהלך עבודתו בבנק. יש בכך כדי לפגוע בחובת היועץ לפעול באופן אובייקטיבי ולטובת הלקוח. מוצע שלא לקבל את בקשת האיגוד במסגרת השיח המאוחר עמו, ולקבוע בהוראה שהיועץ יורשה למסור ללקוח רק מידע שמסר המעסיק, אך לשנות את נוסח הסייג לאיסור להניא לקוח באופן שהוא הוכפף, לחובות המוטלות על יועץ ההשקעות על פי כל דין, ככל שקיימות".
- ט. לעמדת ב"כ הבנק, במקרה שלנו, היועץ מילא את חובתו על פי דין ובמקום להיות אדיש לכך שהלקוח קיבל מידע חלקי ושגוי (או לפחות הבין את המידע באופן חלקי ושגוי), נתן לו גילוי נאות של הנתונים הנוגעים לעניין. גם לפי תרשומת השיחה של סגל הרשות עם

רשות ניירות ערך ISRAEL SECURITIES AUTHORITY

- הלקוח, הלקוח שואל את נציג הרשות "איך אני יוצא מזה", אך תחת לבדוק סוגיה זו, בחרה הרשות להטיל עיצום כספי דווקא על הבנק.
- י. לעמדת ב"כ הבנק, גם לפי העדויות של הרשות, מי שניסה להשפיע על הלקוח באופן בלתי הוגן, על ידי מתן מידע לא שלם, היה דווקא מנהל התיקים, והלקוח פנה אל יועץ ההשקעות מתוך מצוקה, על מנת שיציל אותו, יסביר לו ויתקף עבורו מידע שהלקוח עצמו לא ידע לבחון.
- יא. לעמדת ב"כ הבנק, היועץ מצא את עצמו בין הפטיש לסדן, כאשר מחד גיסא עליו למסור ללקוח מידע מלא ולוודא שהוא מבין את השלכות מעשיו, ומאידך גיסא עליו להימנע מ"להניא" אותו מלהתקשר עם מנהל התיקים.
- יב. לאור האמור, לעמדת ב"כ הבנק, המסקנה היחידה המתבקשת היא כי פעולתו של היועץ עמדה באופן מלא בסטנדרטים הנדרשים ואין לראות בה משום הפרה, אלא להיפך, דאגה לאינטרס של הלקוח ושמירה על טובתו, כפי שנדרש היועץ לעשות על פי חובתו הסטטוטורית.
- יג. בהקשר זה מדגיש ב"כ הבנק כי כאשר מדובר בחובת גילוי בין צדדים לחוזה, מדגישה ההלכה השיפוטית בישראל את הפן החיובי והאקטיבי של חובת הגילוי, כדרך המלך, כאשר סטייה ממנה מחייבת טעמים חריגים ומיוחדים. הכלל הזה ישים גם לענייננו.
- יד. עוד מוסיף ב"כ הבנק כי קביעה חד משמעית של הרשות לפיה חל איסור על יועץ ההשקעות להפנות את תשומת ליבו של לקוח לטעות במידע שיש בידו, מרגע שהאחרון גילה את דעתו כי הוא שוקל להתקשר עם מנהל התיקים, תחייב הכנסת תיקונים בכללי הגילוי הנאות אשר הותקנו על ידי בנק ישראל.
10. לעמדת ב"כ הבנק, בשעת השיחה עם יועץ ההשקעות, ללקוח לא היתה גמירות דעת להתקשר עם מנהל התיקים:
- א. גם על פי פסקאות 8 ו-9 בתרשומת השיחה של סגל הרשות עם הלקוח, הלקוח לא פנה אל מנהל התיקים מיוזמתו, אלא מנהל התיקים בא אליו הביתה, הלקוח לא הבין מהם המסמכים עליהם החתים אותו מנהל התיקים, הלקוח לא ידע מה שיעור דמי הניהול שיגבו ממנו ואם מדובר בסכום חודשי או שנתי ומנהל התיקים נתן ללקוח רשימה של שאלות לשאול את הבנק והתנהג באופן אגרסיבי.
- ב. על יסוד עובדות אלה, לא ברור כיצד הסיקה הרשות כי בעת שהגיע לסניף, הלקוח כבר גמר בדעתו להתקשר בהסכם עם מנהל התיקים. הלקוח עצמו העיד, בשיחה עם נציג הרשות, שהוא לא ידע על מה הוא חותם, ומכאן כי לא היתה ולא יכולה היתה להיות לו גמירת דעת הדרושה כדי להתקשר בחוזה מחייב עם מנהל התיקים, או כדי לקבל החלטה מושכלת שניתן "להניא" אותו ממנה.
11. ב"כ הבנק מתייחס גם ליסוד הנפשי של יועץ ההשקעות בקשר לשימור הלקוח:

רשות ניירות ערך ISRAEL SECURITIES AUTHORITY

- א. לעמדת ב"כ הבנק, הרשות מתבססת כנראה על אמירתו של יועץ ההשקעות בסעיף 5 לזיכרון הדברים מיום 21.3.17 שנכתב בעקבות שיחה של סגל הרשות עם היועץ: " [REDACTED] סיפר שמטרתו היתה טובת הלקוח ושימורו". לא ברור אם המונח "שימור" צוטט מפי היועץ או לא, אבל בכל מקרה בשום מקום בזיכרון הדברים לא צוטט היועץ כמי שאמר ללקוח לא להתקשר עם מנהל התיקים, או ניסה בדרכים עקיפות להשפיע על הלקוח שלא לעשות כן. ההיפך הוא הנכון, היועץ הדגיש והדבר נרשם מפיו, כי הוא אמר ללקוח שהוא סוברני אם להתקשר עם מנהל התיקים או לא ושיקול הדעת הסופי הוא שלו בלבד, כל זאת תוך שהוא ממלא את חובתו למסור ללקוח מידע מהימן ומדויק בהתאם לדין.
- ב. אנו עוסקים בהליך מנהלי, הליך שבו היסוד הנפשי לא נבחן בבחינה שיפוטית, אלא החלטות נופלות על סמך הכרעות שבעובדה, וגם בהליך פלילי, בו כן בוחנים את היסוד הנפשי, אין עונשין על דברים שבלב, אלא נדרש קיומו של יסוד עובדתי.
- ג. במקרה שלפנינו, גם אם תיאורטית ולצורך הדין בלבד, הלך החשיבה של יועץ ההשקעות היה "שימור" הלקוח, עדיין צריך לבדוק את מעשיו של היועץ בפועל ולשאול – האם הוא נקט בפעולות אקטיביות אשר בסיכומו של דבר גרמו או ניסו לגרום ללקוח לסגת מהחלטתו להתקשר עם מנהל התיקים? השאלה היא לא מה חשב היועץ, אלא מה הוא עשה והאם לדבריו היתה השפעה על החלטתו של הלקוח.
- ד. ב"כ הבנק טוען כי היועץ פעל כדין ולא הפר איסור כלשהו, אלא להיפך, קיים את חובותיו כלפי הלקוח, שכן: הלקוח כלל לא גיבש החלטה להתקשר עם מנהל התיקים טרם הגעתו לסניף; היועץ הבהיר ללקוח מפורשות שהחלטה היא שלו בלבד; היועץ לא ניסה לשכנע את הלקוח בדבר אלא מסר לו מידע בהתאם לחובה המוטלת עליו, על פי דין, במענה לשאלות הלקוח שניסה לתקף או להפריך מידע חלקי שמסר לו מנהל התיקים וביקש את התייחסות היועץ לכך; היועץ לא הביע כל עמדה באוזני הלקוח בעניין כשירותה של חברת ניהול התיקים הספציפית או ביצועיה, ולשאלת הלקוח, אף מסר שהוא לא מכיר אותה.
- ה. מכאן כי לא התקיים יסוד נפשי פסול, שכן לא ניתן להסיק על קיומו של יסוד נפשי פסול אלא מתוך קיומו של מעשה פסול.
12. ב"כ הבנק מוסיף כי מתוך הראיות של הרשות עולה כי מנהל התיקים הוא זה שהפר את חובותיו הסטטוטוריות, שעה שניסה להפעיל על הלקוח לחץ בלתי הוגן תוך מסירת מידע חלקי וניצול של חוסר הבנה וניסיון בהשקעות. על הרשות לתת את דעתה להטיל סנקציות מנהליות על מנהל התיקים בגין התנהגותו זו.
13. **טענות הבנק לעניין הפחתת סכום העיצום הכספי:** לחילופין, ככל שהטעונום התומכים בעמדתו שלא להטיל עיצום כספי כאמור לא יתקבלו, הבנק יבקש להפחית את סכום העיצום הכספי בהתאם לתקנות הפחתה בהסתמך על הטעונום המפורטים להלן:

רשות ניירות ערך ISRAEL SECURITIES AUTHORITY

- א. הפחתה של 25% מסכום העיצום הכספי בהתאם להוראות תקנה 2(1) לתקנות ההפחתה: הפחתה של 25% בשל העובדה כי בשלוש השנים האחרונות לא הפר הבנק את החובות החלות עליו מכוח החוק.
- ב. הפחתה של 25% מסכום העיצום הכספי בהתאם להוראות תקנה 2(א2) לתקנות ההפחתה: הבנק חידד את ההנחיות ליועצים על מנת לנקוט משנה זהירות במגע אם לקוחות אשר מבקשים לבחון אפשרות של העברת השקעותיהם לניהול על ידי מנהלי תיקים. במסגרת זו, נקבעו ימי הדרכה מיוחדים ליועצי ההשקעות ב-11.9.17 וב-18.9.17 שם הובאו ועוד יובאו מפי היועץ המשפטי של הבנק, פרטי האירועים והמסקנות התפעוליות המתבקשות מהם. הבנק הפיץ חוזר בקרב עובדיו המדגיש את הדרך להתנהל אל מול לקוחות וקובע במפורש: "אנו מבקשים לשוב ולהדגיש כי הבנק ו/או נציגיו אינם מעניקים יעוץ ו/או המלצה ו/או חוות דעת בנוגע להתקשרות עם מנהלי תיקים, כדאיות העבודה מולם, לא ברמה הכללית ולא ברמה פרטנית של מנהל תיקים זה או אחר".
- ג. הפחתה של 25% מסכום העיצום הכספי בהתאם להוראות תקנה 2(2) לתקנות ההפחתה: לעמדת ב"כ הבנק, נקיטת הפעולות שתוארו בפיסקה הקודמת כמוה כהפסקה יזומה של ההפרה, צופה פני עתיד, אשר מקימה עילה להפחתת סכום העיצום הכספי. ב"כ הבנק מצטט, לעניין הכרה בהפסקה צופה פני עתיד של הפרה, את פסק הדין בעניין פטרוכימיים².
- ד. הפחתה של 50% מסכום העיצום הכספי בהתאם להוראות תקנה 2(4) לתקנות ההפחתה:
- לעמדת ב"כ הבנק, מדובר בלקוח אשר יזם את הקשר עם יועץ ההשקעות, לאחר שחשש ממדיניות השיווק האגרסיבית של מנהל התיקים ולא ידע כיצד לפעול. יועץ ההשקעות ראה לנגד עיניו את האינטרס של הלקוח ושל בלבד. לא נעשו פעולות אקטיביות חד משמעיות של היועץ שתכליתן למנוע מאת הלקוח להעביר את ניהול תיק ניירות הערך שלו אל מנהל התיקים וככל שהשתמע מדברי היועץ כי הוא לא ממליץ על המעבר (טענה המוכחשת על ידי הבנק), הרי שהדבר השתמע בעקיפין ובשולי הדברים בלבד.
 - לעמדת ב"כ הבנק, מדובר בהפעלה ראשונה של התקנות כלפי הבנק וגם בכך יש לראות נסיבה מקלה המהווה עילה להפחתה על פי פסק דין פטרוכימיים.
 - לעמדת ב"כ הבנק, לבנק לא היה תמריץ כלכלי לביצוע ההפרה ולענין זה שני פנים: כידוע, אחת הנסיבות אשר יש לשקול במסגרת קבלת החלטה בדבר הפחתה של העיצום הכספי היא השאלה אם המפר הונע על ידי תמריץ כלכלי. לאור תהליכים ידועים אשר התרחשו בבנק יחב במהלך השנים האחרונות, כל ניסיון לייחס לבנק מניע כלכלי להניא את הלקוח מלהתקשר עם מנהל תיקים הוא בכל הכבוד, גובל

² עת"מ 14-11-32268 מפעלים פטרוכימיים בישראל בע"מ נ' רשות לניירות ערך תל אביב

רשות ניירות ערך ISRAEL SECURITIES AUTHORITY

באבסורד. ב"כ הבנק מתאר את התהליך שעבר הבנק והעלות העצומה שהוא הוציא בהפעלת מערכת ליבה בנקאית חדשה לניהול תיקי השקעות, ולטענתו אין כל היגיון שהבנק, שעשה את כל זה כדי לאפשר ללקוחותיו קבלת שירות של ניהול השקעות, ינהל "קרוב מאסף" נגד לקוח בודד מסניף כרמיאל שהחליט להתקשר עם מנהל תיקים.

גם לגופו של עניין, יש להדגיש, כי לו היה הלקוח מחליט להעביר את ניהול תיק ניירות הערך שלו לטיפול של מנהל תיקים, לא היה הבנק סובל חסרון כיס בשל כך, או במילים אחרות, לבנק לא היה אינטרס כלכלי ב"שימור" של הלקוח בהקשר זה. לטענת ב"כ הבנק הפער בין העמלות שמקבל הבנק בתיק עם יעוץ ללא ניהול תיקים חיצוני ובתיק עם ניהול תיקים חיצוני הוא זניח (1,320 שקל לשנה לעומת 1,150 שקל לשנה). ב"כ הבנק מפנה בעניין זה לפסק הדין בעניין פטרוכימיים.

חלק ג' – החלטת הרשות

ביום 26 ביוני 2018 דנה הרשות, בהתאם לסמכותה לפי סעיפים 52טו ו-52יח לחוק ניירות ערך (להלן: "חוק ניירות ערך"), בבקשת הבנק להימנע מלהטיל עליו תשלום עיצום כספי ולחילופין להפחיתו, ובטענותיו של הבנק בעניין זה. הרשות החליטה להטיל על הבנק עיצום כספי תוך הפחתתו, וזאת מהנימוקים שיפורטו להלן.

כללי:

ההוראה פורסמה על ידי הרשות ביום 10 למרץ 2015 והיא מתייחסת להפניית לקוחות לקבלת שירותי ניהול תיקים. בסעיף 4 להוראה נמצא האיסור של יועץ ההשקעות להניא לקוח שמעוניין להתקשר עם חברה לניהול תיקים מסוימת מלעשות כן.

כאשר לקוח מיועץ של בנק מעוניין לעבור לשירותיו של מנהל תיקים הוא נדרש (מכוח הוראות בנק ישראל) להגיע אל סניף הבנק בו מנוהל חשבונו ולחתום על ייפוי כוח לטובת מנהל התיקים. דרישה זו מביאה לכך שהבנק נמצא בעמדת כוח שיווקית לעומת מנהל התיקים.

האיסור להניא נכלל בהוראה לאור העובדה שפעמים רבות הבנקים ניצלו את הכוח השיווקי הזה על מנת לשכנע לקוחות לעבור לחברת ניהול תיקים של הבנק או שלא לקבל בסופו של דבר את שירותיו של מנהל התיקים.

ניצול כוח זה על ידי הבנקים התאפשר בגלל טבע הקשרים בין לקוח לבנק. קשרי בנק - לקוח הם בדרך כלל קשרים ארוכי שנים שכוללים היכרות אישית וידע רב של הבנק על הלקוח והרצון של הלקוח, שלו יש תלות בשירותים אחרים שהבנק ימשיך לתת לו, לשמור עם הבנק על יחסים טובים. פעמים רבות נחשף סגל הרשות לתלונות מצד מנהלי התיקים על עמדת הכוח השיווקית הלא הוגנת הזו ועל כך שלאחר שהלקוח כבר החליט או שוקל מעבר לניהול תיקים, ליועצים בבנקים יש הזדמנות להניא את הלקוח מעשיית פעולה זו, תוך שהם מנצלים את היתרון שיש להם מעצם נוכחותו של הלקוח בבנק לצורך חתימה על ייפוי הכוח.

רשות ניירות ערך ISRAEL SECURITIES AUTHORITY

החשש מניצול הכוח מתעצם במיוחד כשעסקינן ביועצי השקעות אשר נתפסים בעיני הלקוחות כגורמים מקצועיים ואובייקטיביים הכפופים לחובות האמון וזהירות. מצב זה יצר חסם בהתפתחות ענף ניהול התיקים באופן שאינו לטובת הלקוחות.

מן הכלל אל הפרט:

בחלק הראשון להלן יפורטו הראיות שאסף סגל הרשות בזמן אמת (ביום ההפדה ומספר ימים לאחר מכן) (להלן – "ממצאי בדיקת הרשות") והעובדות שעולות מהן. בחלק השני להלן תהיה התייחסות לטענות שהעלה ב"כ הבנק וביסוס ההפדה הן על פי ממצאי בדיקת הרשות והן על פי הגרסה המאוחרת. בחלק השלישי יפורטו בקצרה מספר טענות כלליות בקשר לגרסה המאוחרת. לבסוף תובא התייחסות לטענות ב"כ הבנק בקשר להפחתות מן העיצום הכספי והמלצה על יישומן.

חלק ראשון – הראיות שאסף סגל הרשות בזמן אמת והעובדות שעולות מהן

הראיות שאסף סגל הרשות בזמן אמת כוללים 4 זיכרונות דברים:

1. פניה של [REDACTED] מנכ"ל [REDACTED] מיום 16 למרץ 2017. מסמך זה כולל תיעוד של שיחות ופעולות שבוצעו על ידי סגל הרשות ביום ההפדה, לרבות תיעוד שיחה עם הלקוח שהתקיימה כשעה לאחר האירוע בבנק (להלן – "תרשומת השיחה עם הלקוח");
 2. סיכום שיחה טלפונית עם [REDACTED] מיום 20 למרץ 2017 ;
 3. זיכרון דברים מיום 21 במרץ 2017 שמתעד שיחה של סגל הרשות עם יועץ ההשקעות (מר) [REDACTED] ; (להלן – "זיכרון הדברים");
 4. תיעוד מקרה מיום 16 למרץ 2017 ;
- המסמכים מתעדים שיחות של סגל הרשות עם גורמים שהיו מעורבים באירוע, לרבות יועץ ההשקעות, גורמים נוספים בבנק, הלקוח ונציג מנהל התיקים. ניתוח של זכרונות הדברים מעלה שני סוגי פערים בין גרסאות המעורבים השונים כפי שבאו לידי ביטוי בממצאי בדיקת הרשות. האחד, פער בניואנסים שאינו משפיע על ניתוח יסודות ההפדה. השני, הבדל משמעותי בין גרסת מנהל התיקים לבין גרסת יועץ ההשקעות בקשר לאירוע, כאשר גרסתו של מנהל התיקים הינה קיצונית וחד משמעית (מבחינת האיסור להניא) הרבה יותר מגרסת יועץ ההשקעות. לאור העובדה כי לעמדת סגל הרשות בוצעה הפדה גם לפי גרסת יועץ ההשקעות, הוחלט, למען הזהירות, לבסס את ההפדה על גרסתו של יועץ ההשקעות כפי שבאה לידי ביטוי בזיכרון הדברים.

חשוב לציין בהקשר זה כי זיכרון הדברים נכתב בזמן אמת על ידי שני עובדי רשות מפיו של יועץ ההשקעות, כאשר רק בסוף זיכרון הדברים יש סיכום של ההתרשמות האישית שלהם. לעומת זאת, השיחה שערך הבנק עם יועץ ההשקעות והלקוח נערכה כ-חמישה חודשים לאחר קרות האירוע וזאת על אף שסגל הרשות פנה לבנק בנושא זה בזמן אמת ואף עודד אותו כבר אז להציג לסגל הרשות את התייחסותו לאשר ארע.

מזיכרון הדברים עולה כי אלו הדברים שמסר יועץ ההשקעות לעובדי הרשות:

רשות ניירות ערך ISRAEL SECURITIES AUTHORITY

1. הלקוח הופיע בפתח משרדו וסיפר לו שעוד רגע יגיע נציג של חברה, בכדי שינהל עבורו את התיק. בזמן שחלף בינתיים אמר שהלקוח שאל מספר שאלות לעניין תשואה באופן לא ברור ומבולבל.
2. הלקוח הגיע בזמן קבלת קהל אל חדרו בסניף, וממש מיד לאחר מכן (כדקה) הגיע מנהל התיקים. הוא לא הספיק לקיים שיחה עם הלקוח עד להגעתו של מנהל התיקים ולכן ביקש ממנהל התיקים לאפשר לו לדבר ביחידות עם לקוחו. מנהל התיקים נאלץ לחכות באזור ההמתנה מחוץ למשרד של היועץ. דלת המשרד נותרה פתוחה.
3. במהלך השיחה שלו עם הלקוח מנהל התיקים התפרץ מדי פעם לשיחה והתפתחה אינטראקציה לא עניינית בין היועץ לבין מנהל התיקים. כך למשל, כאשר הלקוח שאל לגבי התשואה התפרץ מנהל התיקים מחוץ למשרד וביקש מהלקוח לשאול מספר שאלות.
4. מטרתו היתה טובת הלקוח ושימורו. הסביר שהוא מבין שזו "תחרות בריאה" שמטיבה עם הלקוח ומכיוון שלדעתו כל לקוח מעוניין בשלושה דברים עיקריים: שירות טוב, עמלות נמוכות ותשואה ניסה לשכנע את הלקוח מדוע הבנק בכל הפרמטרים הנ"ל טוב יותר ביחס למנהל התיקים.
5. כבר בתחילת השיחה עם הלקוח, הוא (ולאחר מכן גם מנהל הסניף), התחילו את דבריהם בכך שהוא רשאי להחליט בעצמו אך אולי כדאי לו לקבל "תמונה מלאה" לפני כן. השאלה הראשונה שנשאלה היא מדוע הלקוח מעוניין לעבור לניהול תיקים.
6. השיחה שלו עם הלקוח נמשכה כ- 20 דקות (בהתחלה אמר 5 – 10 דקות), ותוך כדי הוא התקשר למנהל הסניף בכדי לעדכנו על המקרה. מנהל הסניף הגיע אל משרדו וניהל גם הוא שיחה דומה יחד עם הלקוח. בין היתר הם שאלו את הלקוח מהם דמי הניהול שהציעו לו. ולאחר מכן שאלו האם מדובר ב- 0.1% לאיזו תקופה ואם מדובר בשיעור חודשי הוא ישלם סכום לא מבוטל מפני שחשבונו הוא מאות אלפי ₪.
7. גם בנקודה זו לא התאפשר למנהל התיקים להיכנס למשרד ולדבר. מנהל התיקים לא כיבד את הפרטיות שבין הלקוח ליועץ ההשקעות בבנק.
8. לאחר השיחה עם מנהל הסניף הלקוח בעזרתו של מנהל התיקים הכינו מספר שאלות אשר לחלקם הבנק לא יכול היה לספק באותו רגע מענה כמו תשואה.
9. לשאלת עובדי הרשות מהי העמדה שהביע בפני הלקוח על חברת ניהול התיקים? השיב שהסביר ללקוח שהוא לא מכיר את החברה או את ביצועיה.
10. לשאלת סגל הרשות האם זו ההתנהלות הרגילה שלו, כלומר - האם בדרך כלל כשמגיע לקוח עם מנהל תיקים הוא מבקש לדבר עם הלקוח בפרטיות ללא מנהל התיקים, הודה שכן אבל אף פעם לא נתקל בהתנגדות כזאת.
11. לדעת עובדי הרשות בשלב זה ניסה יועץ ההשקעות לצמצם את כמות האירועים ואמר שזה לא קורה יותר מדי פעמים אך הוא זוכר שני מקרים כאלה.

רשות ניירות ערך ISRAEL SECURITIES AUTHORITY

12. עובדי הרשות סיכמו את השיחה וציינו שההתרשמות שלהם היא שהיועץ דובר אמת וכי הוא לא מבין את ההפרה וספק אם הוא מכיר את הוראת ההפניה.

מתרשומת השיחה עם הלקוח עולה כי צייר בפני עובדי הרשות תמונה דומה. לדבריו:

1. הוא הגיע יחד עם נציג מנהל התיקים והם ניגשו ליועץ ההשקעות שאמר שהוא מוכן לדבר איתו אבל לא עם מנהל התיקים.
2. למעשה היועץ ישב איתו לבד ושאל אותו למה הוא צריך מנהל התיקים, בבנק לא לוקחים דמי ניהול כי הוא עובד מדינה. יועץ ההשקעות גם אמר לו שהתיק הוא טוב ושאל מה מנהל התיקים יכול להציע. הלקוח השיב שאין לו מושג.
3. לשאלת עובד הרשות אם מנהל התיקים השתולל או צעק השיב שלא אבל שהיה "טיפה אגרסיבי".
4. היועץ לקח אותו לדבר עם מנהל הבנק (הסניף) והם ישבו איתו יחד כשמנהל התיקים בחוץ. מנהל הבנק הסתכל על התיק שלו ואמר "מה אתר רוצה? הכל בסדר בתיק" ועבר איתו על כמה ניירות ואמר לו תראה, זה עלה ב- 29% וזה בכך וכך. הוא יצא מזה מבולבל לגמרי.
5. נציג מנהל התיקים נתן לו רשימה של שאלות לשאול את מנהל הסניף ומנהל הסניף הבטיח לתת לו תשובה וגם העביר שאלות בכתב למנהל התיקים.
6. מנהל הסניף אמר לו שאם דמי הניהול הם חודשיים (0.1%) אז יצא לו דמי ניהול של כ 7,000 ₪ בשנה ושאלם הוא לא משלם.
7. הלקוח סיפר לעובד הרשות שהוא חתם על כל מיני מסמכים עם מנהל התיקים ושאל אותו איך הוא יוצא מזה. עובד הרשות השיב לו שאם הוא לא רוצה לתת ל- [REDACTED] לנהל את התיק ולא חתם על כלום בבנק בעניין זה אז הוא רק צריך להודיע לה.

העובדות שעולות מממצאי בדיקת הרשות

1. הלקוח אמר ליועץ שעוד רגע יגיע נציג של מנהל תיקים "בכדי שינהל עבורו את התיק".
2. הלקוח שאל מספר שאלות לעניין תשואה באופן לא ברור ומבולבל.
3. נציג מנהל התיקים הגיע לפני שהיועץ והלקוח התחילו את השיחה.
4. היועץ ביקש לדבר עם הלקוח ביחידות ללא נוכחות של מנהל התיקים.
5. במהלך השיחה מנהל התיקים התפרץ מדי פעם.
6. יועץ ההשקעות אמר כבר בתחילת השיחה ללקוח שהחלטה היא שלו, אבל לפני כן כדאי לו לקבל "תמונה מלאה" ושאל את הלקוח מדוע הוא מעוניין לעבור לניהול תיקים, שהתיק שלו בבנק טוב. בין השאר שאל את הלקוח מהם דמי הניהול שהציעו לו והאם זה חודשי או שנתי.
7. מטרת השיחה מבחינת היועץ היתה טובת הלקוח ושימורו שכן הוא מבין שזו תחרות בריאה.

רשות ניירות ערך ISRAEL SECURITIES AUTHORITY

8. היועץ ניסה לשכנע את הלקוח למה הבנק יותר טוב ממנהל התיקים בכל הפרמטרים הרלוונטיים.
9. תוך כדי השיחה יועץ ההשקעות עדכן את מנהל הסניף שלא נכח באותה עת בסניף. כשמנהל הסניף הגיע התקיימה שיחה דומה.
10. הלקוח יצא מבולבל מהשיחה, וישב ביחד עם מנהל התיקים על מנת להכין רשימת שאלות אותה מסר לבנק.

חלק שני: תשובות לטענות שהועלו על ידי ב"כ הבנק

להלן תינתן תשובה לטענות ב"כ הבנק בהתבסס הן על ממצאי בדיקת הרשות והן על הגרסה המאוחרת, כפי שבאה לידי ביטוי בתגובת ב"כ הבנק, שכן לעמדת סגל הרשות, ניתן לבסס את ההפרה גם על הגרסה המאוחרת.

שאלת גמירות הדעת של הלקוח להתקשר עם מנהל התיקים:

על פי ממצאי בדיקת הרשות כאשר הלקוח הגיע לבנק הוא כבר קיבל את ההחלטה להעביר את התיק שלו למנהל התיקים.

את גמירות הדעת של הלקוח להתקשר עם מנהל התיקים ניתן ללמוד גם מעוד שתי עובדות ברורות: ראשית, עצם חתימתו של הלקוח על הסכם ניהול תיקים עם [REDACTED] עוד בטרם שהגיע לסניף הבנק. שנית, העובדה שמנהל התיקים הגיע ביחד עם הלקוח לסניף הבנק. סביר להניח שאם הלקוח היה רוצה רק לשקול את המעבר לניהול התיקים ולדבר על זה עם יועץ ההשקעות, הוא היה מגיע לבדו לבנק.

עוד נצוין, מעבר לנדרש, כי האיסור "להניא" לא חל רק כאשר יש ללקוח גמירות דעת ממש לעבור לניהול התיקים, אלא על פי לשון ההוראה ותכליתה מספיק ש"נודע ליועץ כי לקוח מעוניין להתקשר עם חברה לניהול תיקים מסוימת".

נראה כי בענייננו אין מחלוקת, גם לפי הגרסה המאוחרת, כי לכל הפחות בעת שהתקיימה השיחה בין היועץ לבין הלקוח נודע ליועץ שהלקוח מעוניין להתקשר עם חברה לניהול תיקים מסוימת. לאור האמור, הוחלט לדחות טענה זו.

ביוזמת מי ניתן המידע ללקוח:

על פי ממצאי בדיקת הרשות, כפי שפורטו לעיל, המידע ניתן ללקוח ביוזמת יועץ ההשקעות. לפי הגרסה המאוחרת הלקוח הוא שזה שזם את השיחה עם היועץ, אבל לדברי הלקוח הוא "פנה אל יועץ ההשקעות כדי "לברר פרטים" ולדברי יועץ ההשקעות: "באותו בוקר הופיע הלקוח בעצמו, אמר לו שיגיע אדם מחברה מסוימת והוא רוצה לבדוק את האפשרות לעבוד עם מנהל התיקים. אמר לו שלפני שיבוא גורם חוץ, כדי שידברו ביניהם והלקוח הסכים".

רשות ניירות ערך ISRAEL SECURITIES AUTHORITY

לעמדת סגל הרשות, האיסור "להניא" מתקיים גם כאשר השיחה היא ביוזמת הלקוח. היינו, בכל מקרה של אינטראקציה בין יועץ השקעות לבין לקוח, כאשר יועץ ההשקעות יודע שהלקוח שוקל מעבר לניהול תיקים, היועץ צריך להימנע מנקיטת פעולה שיש בה כדי להניא את הלקוח ממעבר לניהול התיקים.

גם אם נניח, לטובת הבנק, כי הלקוח פנה ליועץ מסיבה כלשהי או כדי לשאול שאלה כלשהי, ההוראה אוסרת על היועץ להתייחס למעבר הלקוח לניהול התיקים.

במקרה שלנו, גם אם הלקוח יזם את השיחה בכללותה, ברור כי היועץ מיקד את הדיון בכדאיות המעבר לניהול תיקים וברור כי התכוון להניאו מלעבור לניהול התיקים. את זה אפשר ללמוד הן מממצאי בדיקת הרשות והן מהגרסה המאוחרת.

אין מחלוקת כי היועץ יזם כאן שיחה בחדרו, תוך שהוא דואג שמנהל התיקים לא יהיה נוכח בה (וזו לא משנה אם זה היה בהסכמת הלקוח או לא).

גם לפי הגרסה המאוחרת של הלקוח, יועץ ההשקעות שאל את הלקוח מדוע הוא מבקש לעבור לנהל את התיק באמצעות מנהל התיקים. כך גם לפי הגרסה המאוחרת של היועץ, הוא שאל את הלקוח מדוע הוא מבקש לעבור לניהול תיקים אם הוא מרוצה מהתיק ומהשירות, הלקוח שאל לגבי דמי ניהול והיועץ שאל בתגובה כמה מנהל התיקים הציע לו וכו'.

לעמדתנו, גם לפי הגרסה המאוחרת, בנסיבות אלו אסור היה ליועץ להתערב, וכל התערבות שלו במעבר לניהול התיקים, שאינה שיתוף פעולה ביישום הליך המעבר, היא למעשה פעולה של "להניא".

גם אם התבטאויות מסוימות או מתן תשובות עובדתיות נקודתיות על ידי היועץ באותה שיחה יכולות להיות לגיטימיות כשלעצמן, הרי שבהקשר הדברים ובנסיבות בהן מדובר הן לא עומדות בפני עצמן ולא מכשירות את שאלותיו של היועץ את הלקוח לגבי הסיבות בגינן הוא עובר, ובטח לא את ניסיון השימור כפי שעולה מזיכרון הדברים ומתרשומת השיחה עם הלקוח. לאור האמור, הוחלט לדחות טענה זו.

תוכן השיחה – האם ניתן במסגרתה מידע שיש בו כדי להשפיע:

לעמדת ב"כ הבנק לא ניתן לראות במידע שניתן ללקוח על ידי היועץ כמידע שיש בו כדי להשפיע, שכן היועץ אמר ללקוח, וכך הדגיש גם מנהל הסניף, שזכותו להחליט לבד האם לעבור לניהול התיקים אם לאו, שכן היועץ לא נתן ללקוח מידע השוואתי אלא רק מידע לגבי התיק בבנק ובגלל שבסופו של דבר הלקוח לא עבר לניהול התיקים לא בגלל השיחה עם היועץ אלא בגלל ההתנהגות של מנהל התיקים.

לעמדת סגל הרשות אין לקבל את טענת ב"כ הבנק בעניין זה.

אנו סבורים שאין משמעות לאמירה הכללית ללקוח לפיה בסופו של דבר ההחלטה היא שלו. זה דבר ברור שבסופו ההחלטה היא בידי הלקוח ולא נראה כי אמירה זו חידשה ללקוח משהו. אמירה כזו מיתממת במיוחד כאשר נאמרת בצד אמירות אחרות שמטרתן להשפיע על החלטת הלקוח.

רשות ניירות ערך ISRAEL SECURITIES AUTHORITY

גם העובדה שהיועץ לא נתן מידע השוואתי אלא רק מידע לגבי תיק הלקוח בבנק אינה משנה את התמונה.

אין צורך לתת מידע השוואתי בכדי לעבור על האיסור "להניא". גם מתן מידע על התיק בבנק, התייחסות לכך שהתיק בבנק הוא טוב, לעובדה שהוא לא משלם בבנק דמי ניהול וכו' הם פעולות של הנאה כאשר ידוע ליועץ שבכוונתו של הלקוח לעבור לשירות של ניהול תיקים. על פי ממצאי בדיקת הרשות יועץ ההשקעות ניסה לשכנע את הלקוח מדוע הבנק טוב יותר ממנהל התיקים בכל הפרמטרים הרלוונטיים ורצה לתת לו "תמונה מלאה" והדברים אינם באים בחלל ריק.

גם על פי הגרסה המאוחרת, לעמדת הלקוח " [REDACTED] שאל אותי מה רע אצלי? אתה מרוצה מהתשוואות?" ולעמדת יועץ ההשקעות "הלקוח שאל לגבי דמי ניהול ו [REDACTED] שאל בתגובה כמה מנהל התיקים הציע לו... הלקוח אמר שהוא שוקל לעבור למנהל תיקים. [REDACTED] שאל אותו מדוע, אם הוא מרוצה מהתיק ומהשירות, התיק היה רווחי באותו שלב...". לעמדת סגל הרשות ברור כי מדובר בתכנים שבמהותם נכנסים בגדר הפעולה "להניא".

לעמדת סגל הרשות מספיק שהיועץ עשה פעולות של "להניא" ואין משמעות לשאלה מדוע בסופו של דבר הלקוח החליט שלא להתקשר עם מנהל התיקים. העובדה שבסופו של דבר הלקוח אכן התחרט ולא עבר לניהול התיקים רק מחזקת את הראיות כנגד היועץ שאכן ניסה להניאו והצליח בכך.

גם אם נניח שהלקוח נלחץ מהסיטואציה, סבר שמנהל התיקים התנהג בצורה גסה מדי וכו', אין בקיומן של תחושות אלו, אם בכלל היו, כדי להפריך את העובדה שהתקיימה איתו שיחה שבמסגרתה היועץ ניסה להניאו מלעבור לניהול התיקים. רצונו של הלקוח "לצאת מהחוויה" עם מנהל התיקים בסופו של דבר אין בו כדי לתת חיזוק לכך שליועץ היה מותר להניא את הלקוח, אלא רק לבטא את הצלחת ההנאה.

חשוב לציין בהקשר של התנהגות מנהל התיקים, שבמסגרת השיחה של סגל הרשות עם הלקוח כשעה לאחר האירוע, הוא נשאל במפורש האם מנהל התיקים השתולל או צעק, והוא ענה שלא אבל היה "טיפה אגרסיבי".

לאור האמור, הוחלט לדחות טענה זו.

חובת היועץ על פי דין למסור מידע ללקוח:

לטענת ב"כ הבנק על היועץ חלה חובה לתת ללקוח את המידע וחובה זו גוברת על הקבוע בהוראה. לעמדת ב"כ הבנק חובה זו נובעת הן מלשון ההוראה עצמה שכן האיסור להניא הינו "מבלי לגרוע מהחובה החלה על יועץ השקעות לפי כל דין למסור מידע ללקוח", הן מרשימת מעשים או מחדלים, שיש בהם כדי להעיד כי בעל רישיון שביצעם לא נהג בזהירות שבעל רישיון סביר היה נוהג בה בנסיבות דומות (להלן: "הרשימה") שפרסמה הרשות והן מכל מיני הוראות כלליות של הוראות חוק שונות, פסיקת בתי משפט, הנחיות בנק ישראל וכו'.

רשות ניירות ערך ISRAEL SECURITIES AUTHORITY

לגבי ההוראה – אכן ההוראה מסייגת את עצמה "מבלי לגרוע מהחובה החלה על יועץ השקעות לפי כל דין למסור מידע ללקוח". עם זאת, אנו סבורים כי חובה זו לא חלה בנסיבות המקרה דנן, אלא במקרים קיצוניים כגון: במקרה שלבנק יש מידע מבוסס על תרמית או הונאה שביצע מנהל התיקים אליו מיועד לעבור הלקוח שאין ביניהם ובין המקרה דנן דבר.

לגבי החובה החלה על יועץ ההשקעות מכוח סעיף 4 לרשימה: על פי הרשימה, בעל רישיון ייחשב כמי שהפר את חובת הנאמנות שלו ללקוח אם "לא נקט באמצעים סבירים על מנת שהלקוח יבין את השירות הניתן לו או עניינים הנוגעים למתן השירות, לרבות אי התאמת הסבר ללקוח, למידת ההבנה שלו, לידיעותיו ולניסיונו בתחום".

ב"כ הבנק טוען כי על היועץ היתה חובה, מכוח הוראה זו, לוודא שהלקוח מודע למשמעות הפעולות שהוא מבקש לבצע, שכן הוא היה מבולבל וקורבן של מהלך שיווק אגרסיבי מצד מנהל התיקים.

לעמדת סגל הרשות, בטענה זו מערבב ב"כ הבנק מין בשאינו מינו.

מדובר בגילוי שבעל רישיון חייב לתת אודות השירות שהוא **נותן ללקוח** ואין לגזור מכך חובת גילוי שחלה על בעל רישיון אחד לגבי שירות שניתן על ידי בעל רישיון אחר. ההוראה אינה מחייבת יועץ השקעות להזהיר ולשמור על לקוח בקשר לשירותים אחרים שמקבל לקוח מגורמים אחרים ולהפוך אותו בכך למפקח על פעילותם של חבריו למקצוע.

הבנק, בטענה זו, למעשה מחיל על עצמו חובה לוודא **שכל מעבר** של לקוחותיו לקבל שירותי ניהול תיקים יהיה מעבר נאות ונכון ללקוח הן מבחינת התאמתו לשירות זה, הן מבחינת עלויות השירות והן מבחינת איכות החברה הספציפית ממנה הלקוח אמור לקבל את שירותי ניהול התיקים. גם אם נתעלם לצורך העניין מהשאלה של היות התהליך מתיישב עם איסור ההנאה החל על פי ההוראה, בפרט ככל שמדובר בבחינת איכות חברת ניהול התיקים אליה מעוניין הלקוח לעבור, ספק אם הבנקים מעוניינים בלקיחת אחריות רחבה ביחס לכל מעבר של לקוח מהבנק ומודעים למשמעות שיש לדברים מבחינת החשיפה שלהם. האמור אף עלה בבירור גם מהשיח שהתקיים עם הבנקים עובר לפרסום ההוראה, כמפורט בטענות ב"כ הבנק.

מכאן לא ברור כיצד התערבות בטיב השירות או התנאים שנותן מנהל התיקים ללקוח הופכת להיות חלק מחובות האמון והזהירות של הבנק כלפי הלקוח. האם לעמדת הבנק, היועץ אחראי גם על השירות שהלקוח מקבל מנותני שירותים אחרים? האם רק בתחום ההשקעות או אולי גם בתחומים נוספים?

לגבי החובה החלה מכוח "הוראות דין שונות, פסיקת בתי המשפט ובהנחיות בנק ישראל" והיותה "חלק בלתי נפרד מחובת האמון הכללית המוטלת על כל בנק כלפי לקוחותיו" – ב"כ הבנק לא פירט על אלו חובות מדובר. מדובר בטענה סתמית הנטענת בעלמא ומבלי שפירטה את הרלוונטיות שלה לנסיבות המקרה דנן ולכן לא נוכל להתייחס לטענה זו.

ב"כ הבנק טוען כי הלקוח קיבל ממנהל התיקים מידע שגוי וחסר, אך אינו טורח להבהיר מהו אותו מידע. בנוסף, ברור כי גם אם במהלך השיחה היועץ חשד כי הלקוח קיבל מידע שגוי וחסר, היה זה

רשות ניירות ערך ISRAEL SECURITIES AUTHORITY

כבר בעיצומה של השיחה ולאחר ששאל את הלקוח תחילה מה דמי הניהול שמנהל התיקים הציע לו ומדוע הוא עובר לניהול התיקים. לכן טענתו, כאילו עצם קיום השיחה נבע מהמידע השגוי והחסר שניתן ללקוח על ידי מנהל התיקים, אינה מבוססת ואינה מסבירה מדוע בכלל התחילה השיחה בין היועץ ללקוח בנסיבות דנן.

לסיכום האמור, טיעון זה של ב"כ הבנק לגבי החובות החלות על יועץ השקעות כאשר נודע לו כי לקוח שלו עובר לניהול תיקים, מבססות בדיוק את הרציונל של ההוראה – הלקוח התקשר עם מנהל התיקים, אולי בתנאים טובים, אולי בתנאים פחות טובים, כמו שהוא מתקשר כל יום עם נותני שירותים – פיננסיים ואחרים. הוא מגיע לבנק ביחד עם מנהל התיקים, שכן הוא חייב להגיע לבנק על מנת לפתוח חשבון ניהול תיקים ולתת ייפוי כוח למנהל התיקים – והבנק מנצל את ביקורו זה על מנת לשכנעו להישאר בבנק – בצדק או שלא בצדק מבחינת הכדאיות הכלכלית של הלקוח. מה שברור הוא כי לפי ההוראה, כאשר ברור כי הלקוח מעוניין בשירות של מנהל תיקים מסויים אין זה תפקידו של הבנק לדאוג לכך שהלקוח יקבל דווקא את שירותי היועץ של הבנק גם אם הוא סבור שזה עדיף ללקוח, וניצול זה של הסיטואציה הוא העומד בבסיס ההוראה.

עוד בהקשר זה נציין כי טענת ב"כ הבנק לפיה היועץ פעל בהתאם לחובתו על פי דין ושהיועץ היה "בין הפטיש לסדן" והיה צריך "להציל" את הלקוח המוטעה והמבולבל (למעט ההתייחסות לשאלה האם דמי הניהול הם חודשיים או שנתיים) הינה גרסה שאין לה זכר בחומר הראיות שבידי הרשות לא בזיכרון הדברים ולא בתרשומת השיחה עם הלקוח. בזיכרון הדברים היועץ התייחס למניע של שימור הלקוח ולא לשום חובה לפעול על פי דין ואף התרשמות סגל הרשות מהשיחה עמו הייתה שיש ספק האם הוא בכלל מכיר את הוראת ההפניה והאיסור להניא לקוחות המעוניינים לעבור לקבלת שירותי ניהול תיקים. גם מתרשומת השיחה עם הלקוח לא עולה כי השיחה התחילה בעת שהלקוח היה מבולבל, ואף להיפך. לדברי הלקוח הוא יצא מבולבל לגמרי מהשיחה עם היועץ. גרסה זו גם אינה באה לידי ביטוי מרכזי לא בגרסה המאוחרת ולא במכתב התשובה הראשון. לגבי התנהלות מנהל התיקים – ראשית נציין כי לעמדתנו התנהלותו של מנהל התיקים אינה רלוונטית. על מנהל התיקים לפעול על פי דין, אך גם אם לא פעל כך במישור היחסי שבינו לבין הלקוח, הטיפול בכך נתון לסמכות הרשות ואין הבנק יכול לקחת על עצמו את האחריות לטיפול בכך כאשר נוח לו לעשות כן ואגב כך לשמר לקוח ובטענה שההוראה מאפשרת זאת (דבר שאינו נכון).

שנית נציין כי על פי הראיות שבידי הרשות, לעמדת הלקוח נציג מנהל התיקים לא השתולל או צעק אלא "היה טיפה אגרסיבי" וכן הלקוח לא מספר שחתם על משהו שלא הבין וכו'. העובדה שלא ידע מה התשואה אינה מוכיחה כי חתם על משהו שלא הבין. לאור האמור, הוחלט לדחות טענה זו.

רשות ניירות ערך ISRAEL SECURITIES AUTHORITY

חלק שלישי: מספר טענות כלליות בקשר לגרסה המאוחרת

כפי שפורט לעיל, אנו סבורים כי יש להסתמך על ממצאי בדיקת הרשות, שכן ספק אם ב"כ הבנק טוען כנגד תרשומות אלו וכי בכל מקרה הבנק הפר את ההוראה גם על פי הגרסה המאוחרת, הכל כפי שפורט לעיל.

בכל זאת נציין לגבי הגרסה המאוחרת, כי מדובר בגרסאות שניתנו במסגרת ראיונות או מיילים כחמישה חודשים לאחר האירוע, במעורבות מנהלת יחידת ייעוץ השקעות וניירות ערך של הבנק ולעיתים של עורכי הדין, ועל אף שניתנה לבנק ההזדמנות להציג גרסה אותנטית בזמן אמת, בעוד שהתרשומות שנכתבו על ידי סגל הרשות נעשו **בזמן אמת** – השיחה עם הלקוח כשעה לאחר האירוע והשיחה עם היועץ כחמישה ימים לאחר האירוע.

בנוסף, הגרסה המאוחרת ניתנה לאחר שנשלח מכתב הכוונה והיועץ התוודע לאיסור של ההוראה. לעומת זאת, מזיכרון הדברים ומתרשומת השיחה עם הלקוח ניתן לראות כי מדובר בדברים אותנטיים שנאמרו זמן קצר לאחר האירוע, נרשמו מפי הנוגעים בדבר. הגרסה היא אותנטית ככל הנראה לאור העובדה שיועץ ההשקעות לא הכיר בכלל את ההוראה ולכן סיפר בצורה גלויה על הפרתה.

בהקשר העובדתי נציין עוד כי העיבוד שעשה ב"כ הבנק לגרסה המאוחרת עת הביא את "עיקרי הדברים" במכתב התשובה הראשון היא לעיתים מגוזמת ולא מדויקת: לדוג' – בתרשומת השיחה עם היועץ בגרסה המאוחרת אומר היועץ "■" מדגיש שפעל לטובת הלקוח והיה לו חשוב לברר שהלקוח יודע מה הוא עומד לשלם", בעוד שבסכום הגרסה על ידי ב"כ הבנק נכתב שלגרסת היועץ "היועץ ראה לנגד עינו אך ורק את האינטרס של הלקוח ופעל על מנת לתת ללקוח את מלוא המידע שהלקוח ביקש, כמתחייב מהוראות הדין החלות על הבנק ועל יועץ ההשקעות בהקשר זה". לאור האמור עמדת הרשות היא כי הבנק ביצע את ההפרה.

הפחתת סכום העיצום הכספי

א. **הפחתה בהתאם להוראות תקנה 2(1) לתקנות הפחתה** – כפי שצוין במכתב הכוונה, נוכח העובדה כי לא מצאה הרשות שהבנק הפר חובות החלות עליו בשלוש השנים שקדמו לביצוע ההפרות דנן, הוחלט להפחית את העיצום הכספי בשיעור של 25%.

ב. **הפחתה בהתאם להוראות תקנה 2(2) לתקנות הפחתה** - תקנה זו מקנה לרשות סמכות להפחית עד 25% מסכום העיצום הכספי מקום בו הפסיק מפר את ההפרה מיוזמתו ודיווח עליה לרשות. במקרה דנן, הבנק לא הפסיק את ההפרה מיוזמתו ולא דיווח עליה לרשות. טענות הבנק לעניין הפחתה זו אינן רלוונטיות וישקלו להלן במסגרת תקנה 2(2)א. לפיכך, הוחלט שלא להפחית מסכום העיצום הכספי מכוח תקנה זו.

ג. **הפחתה בהתאם להוראות תקנה 2(2)א לתקנות הפחתה** - תקנה זו מקנה סמכות לרשות להפחית עד 25% מסכום העיצום הכספי מקום בו המפר נקט פעולות למניעת הישנות ההפרה

רשות ניירות ערך ISRAEL SECURITIES AUTHORITY

ולהקטנת הנזק להנחת דעתה של הרשות. לאור הפעולות שביצע הבנק, כמפורט לעיל, **הוחלט להפחית את העיצום הכספי בשיעור של 25%.**

ד. **הפחתה בהתאם להוראות תקנה 2(4) לתקנות ההפחתה-** תקנה זו מקנה סמכות לרשות להפחית עד 50% מקום בו מתקיימות נסיבות מקלות ובכלל זה, תפקידו של המפר, היקף ההפרה, הרווח שהיה עשוי להיות מופק ממנה, ההפסד שהיה עשוי להימנע או הנזק שהיה עשוי להיגרם בעקבותיה.

לעניין טענת הבנק לגבי העובדה שהלקוח יזם את הקשר בגלל מדיניות השיווק האגרסיבית והעובדה שלא נעשו על ידי היועץ פעולות אקטיביות שתכליתן הנאת הלקוח: הוחלט שלא לקבל טענה זו. כאמור לעיל, יועץ ההשקעות עשה ככל יכולתו על מנת להניא את הלקוח מלעבור לניהול תיקים, ואף נעזר במנהל הסניף לצורך כך, וזאת ללא קשר לשאלה מי יזם את השיחה, הכל כמפורט לעיל לגבי עצם הטלת העיצום הכספי.

לעניין טענת הבנק שמדובר בעיצום כספי ראשון על ההוראה וכי יש להפחיתו לפי פסק הדין בעניין פטרכומיים: הוחלט לקבל טענה ולהפחית 20% מסכום העיצום הכספי.

לעניין טענת הבנק בדבר העדר התמריץ הכלכלי והעובדה שהוא לא היה סובל חסרון כיס בשל מעבר הלקוח לניהול התיקים של [REDACTED]: הוחלט שלא לקבל טענה זו. בהפרות מסוג זה קשה למדוד רווח או נזק. ממעבר הלקוח לניהול תיקים הבנק עשוי להפסיד עמלות הפצה על קרנות נאמנות, לעיתים הסדר העמלות של מנהל התיקים מקטין את עמלות הבנק, הבנק נותן פחות שירותים ללקוח דבר שעשוי להשפיע על הלקוח גם בהתקשרויות אחרות מול הבנק וכד'.

לאור האמור, **הוחלט להפחית את העיצום הכספי בשיעור של 20%.**

לאור כל האמור, הוחלט כי העיצום הכספי בגין הפרות המיוחסות לחברה יופחת בשיעור כולל של 70%.

חלק ד' - החלטה ודרישה

לאור כל האמור לעיל, קבעה הרשות בהחלטתה כי יש להטיל על הבנק עיצום כספי תוך הפחתתו, וכמפורט להלן:

1. הבנק הפר את הוראות החוק והתקנות כמפורט בחלק א' להחלטה זו, וכאמור לעיל;
2. בטענותיו של הבנק, לא הובאו נימוק או טענה, שיש בהם כדי לסתור את האמור לעיל, או כדי לשכנע את הרשות, כי לא הפרה את הוראות החוק והתקנות כאמור, או כי נבצר מהבנק לעמוד בחובה המוטלת עליו על פי הוראות החוק והתקנות, בכל הנוגע להפרות האמורות, או כי בנסיבות העניין אין כלל מקום להטיל על הבנק עיצום כספי בשל הפרות האמורות;
3. הפחתת סכום העיצום הכספי - סך העיצום הכספי יופחת בהתאם להוראות תקנות ההפחתה, מהנימוקים שהובאו לעיל בשיעור של 70%.

רשות ניירות ערך
ISRAEL SECURITIES AUTHORITY

4. לאור כל האמור לעיל, יש לדרוש מהבנק תשלום עיצום כספי, בכפוף להחלטה בעניין תוך הפחתת סכום העיצום הכספי, **כמפורט בנספח א'** להחלטה זו.

רשות ניירות ערך ISRAEL SECURITIES AUTHORITY

נספח א'

חישוב סכום העיצום הכספי לבנק

נוכח האמור, הוחלט לחייב את החברה לשלם עיצום בסך של 120,000 ₪, לפי סעיף 38א לחוק בגין ההפרות כאמור, לפי חישוב שנעשה בהתאם להוראות סעיף 38ב והתוספת השלישית לחוק, כדלקמן:

סכום העיצום הכספי בהתאם לתוספת השלישית לחוק בעניין תאגיד בנקאי בגין ביצוע הפרה של חלק א' לתוספת השנייה לחוק הינו **400,000 ₪**.

הפחתה של 25% בהתאם לתקנה 2(1) לתקנות ההפחתה: 100,000 ₪.

הפחתה של 25% בהתאם לתקנה 2(א2) לתקנות ההפחתה: 100,000 ₪.

הפחתה של 20% בהתאם לתקנה 2(4) לתקנות ההפחתה: 80:000 ₪.

סה"כ לאחר הפחתה של 70%: 120,000 ₪.